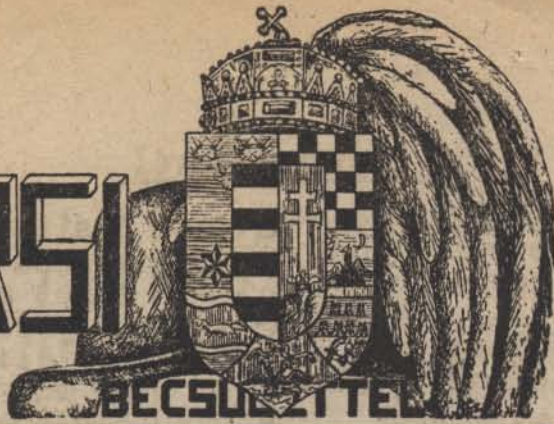

BAJTÁRSI

HIVEN!

LEVEL

VITÉZÜL!

II. évf. 11. szám

8 oldal

Graz, 1949. X. 10.

MAGYAR PÁNCÉLOS HADOSZTÁLY BULGÁRIÁBAN!

AUGUSZTUS 1-10 KÖZT KELLETT VOLNA MEGINDULNI A TITO ELLENI HADMŰVELETEKNEK? --

Szenzációs adatok a Tito elleni szovjet felvonulásról - Milyen világpolitikai rejlenek a Tito elleni támadás mögött??

A világ közvéleményét ma semmi sem izgatja jobban, mint a Kominform-Tito konfliktus. A Tito elleni készülődésről ma már konkrét adatok jelennek meg a világsajtóban. Különösen nagy szenzációt keltett világszerte egy tekintélyes svájci lapnak az a híradása, amely leleplezte az oroszok felvonulásának irányát és erejét.

MAGYARORSZAG MINT UGRÓDESZKA

Eszerint Magyarországon, és pedig Baja és Gara környékén fekszik a 211. orosz gárda-páncélos hadosztály, de ebben a térségbe azóta is érkeztek további erősítések Románia irányából. A Baja-Szeged térségben állomásozik a 98. szovjet páncélos divízió, továbbá három gyalogsági hadosztály és egy motorizált lövészhadosztály. A román-jugo határ közelében, a Bánátban, alig 100 km-re Belgrádtól fekszik a 208. szovjet gárda-páncélos hadosztály, egy magyar rendőrhadosztállyal megerősítve, különböző speciális egységek, valamint két, kb. 60-60 egységből álló, kétmotoros bombázó kötelék. Bulgáriában, Szófiától nyugatra, egy magyar páncélos hadosztály vonult fel, T 34-es páncélosokkal felszerelve és egy másik magyar páncélos kötelék részlegei. Albániában szintén állomásozik egy szovjet páncélos hadosztály. Saját értesüléseink szerint a Dunántúlon és Burgenlandban erős orosz csapatfelvonulások történtek. Magyarországra még Kelet-Németországi kommunista német rendőrkötelékek is érkeztek. Burgenlandban a jugo határ a felvonulás iránya.

Amig nem késő...

Már többször, más-más oldalról megvilágítva, hangsúlyoztuk a lelki egység megteremtésének szükségességét, tehát annak a belső egységnek a kialakítását, ami az emigrációban élő minden egyes magyarnak - a közös cél érdekében - fő feladata!

Ez alkalommal is visszatérünk erre, mert meggyőződésünk, hogy enélkül nincs igazság sem társadalmi, sem egyéb vonatkozásban! Már pedig nincs kézenfekvőbb, mint az a tény, hogy mi igazságra törekvünk. A hivatásbeli mult, a sanyaru jelen elfogulatlan szemlélete, de az elkövetkezendő Honalapítás is erre kötelez! Nem volt könnyű igazságosnak lenni a multban, de mi csők igyekeztünk etekintetben a legtöbbet elérni és ha ez nem mindenkor sikerült, annak okai nem mi voltunk! Még nehezebb a jelenben igazságosnak lenni, amikor a honi talajától megfosztott magyart az irigység, önzés és más káros emberi tulajdonságok erősebben befolyásolják. Ezeket a káros tulajdonságokat kell kigyomlálni azokból, akikben felburjánzottak. De nem erőszakkal, magára hagyásával félreállításával, hanem meggyőzésével, történjék az szóban, vagy még inkább: tettekkel! Az idő sürget! Az események fejlődnek, haladnak! Tedd meg tehát a kötelességedet Bajtárs ez irányban is, amig még nem késő! Nem csak bajtársi körben, de azon kívül is tel-

De nemcsak a nagy felvonulás történt meg, hanem már a Tito elleni hadjárat tervei is készen állanak. Ezeket a terveket Tolbuchin marsall, a hadműveletek leendő irányítója dolgozta ki, Timosenko és Konyev marsallokkal együtt.

A TÁMADÁS HADITERVE

Eszerint öt különböző irányból támadnák meg Jugoszláviát, tipikus "villámháborúval". A 208-as páncélos hadosztálynak --napi 80 km előnyomulással!-- már az első napon el kellene foglalnia Belgrádot. Három napon belül az egész országot páncélos ékekkel szétdarabolnák és minden fontos összeköttetést elvágtnának. A negyedik napon már csak katlánok maradnának, amiket azután egyenként likvidálnák. Dél-Jugoszláviát, ahol Tito --a hegyes terep folytán-- legtovább tarthatná magát, elreteszelnék és onnét a nagy katlánok a felszámolását végeznék a bulgáriai magyar páncélos kötelék.

A tervek azonban nem csupán Jugoszlávia meghódítására irányulnak, hanem sokkal inkább --végcélként-- a bulgár-albán összeköttetés megteremtésére. Altitól az egész Tito-konfliktus mögött a Szovjetnek az a kétségbeesett törekvése rejlik, hogy Albánia és Bulgária között ne maradjon egy megbízhatatlan, sőt ellenséges rezsim, mivel a Szovjetre nézve egy eljövendő világháborúban létkérdés volna a Földközi-tengerre kijutni, amit jelenleg a török Boszporus és Dardanellák, a Fekete-tenger felől, lehetetlenné tesznek. Így a mostani korlátlan angolszász uralom a Földközi-tenger térségében a Szovjet egész Közel-Keleti stratégiáját --ami pedig az olajért folytatott harcban döntő volna!-- veszélyezteti. Ki kell tehát jutnia a tengerhez és miután Törökország kemény dió, inkább választja a jugoszláv-kalandot, hogy ezáltal Valonában, vagyis közvetlenül az olasz Tarento-ban kiépített amerikai flotta-bázissal szemben, megfelelő, hatalmas ellenbázist építhessen ki /amire már múlt számunkban utaltunk is!/, s azzal Triesztet, Tarentot, s Pircust /Athén kikötője/, vagyis a három életfontosságú angolszász tengeri támaszpontot semlegesíthesse.

A FÖLDKÖZI-TENGERÉRT MEGY A HARC!

A nyugati sajtó aggodalmát tehát az fokozza, hogy a Kominform-Tito konfliktusban nem csupán a hűtlenné vált Tito megbüntetésének és a Kominform kommunizmus helyreállításának kísérletét kell látni, hanem egy ürügyet arra, hogy a Szovjet megszerzhesse a Földközi-tenger kontrollját. Ezért tartják a helyzetet igen veszélyesnek. Ugyanakkor azonban igyekeznek a háború lehetőségeit az ellenkező oldalról is megvilágítani. Eszerint: a Szovjet nem meri rászánni magát az első lövésre! Egyrészt: mert nem meri egy világháború veszélyét felidézni, mert e pillanatban minden csély az angolszászok oldalán áll. Az orosz atombombát ugyanis nagyon komoly nyugati tényezők blöffnek tartják és szerintük nem atombomba robbanás volt az, amit Truman bejelentett, hanem maga az egész atombázisváros robbant fel, hibás tervezés következtében. /Truman nem is beszélt soha atombombáról, csak atomrobbanásról!/. Másrészt: Titonak mintegy 12-15 ezer dosztályos van fegyverben, ami a hegyes terepen meglehetősen nagy erő-képviselhet. /Folyt. a köv. oldalon, alul, a vonal alatt!/.

jesítsd volt hivatásodat, s vezesd vissza az ellopott pénzt arra a biztos társaságra, amelyről Te magad soha nem szóltál: az öntudatos, magyarságot szerető magyar utra!

Ezt az utat kell kiszélesítenünk itt az emigrációban, s ehhez eszközül szolgál: az ország más megbecsülése, a gyengébb állapotos, az irigység és a zűrzavar kiküszöbölése, s a szociális honfitársaidon mindenrészre való felkészülésre álló eszközzel!

Becsüld az emberben az embert, mint megannyi Isten teremtményét! Légy azon teljes erőddel, "hogy az ember elnyerje igazi helyét az Istennel és embertársaival valóvonalatkozásában." Csak így tevékenykedhetsz a szociális emigrációs főfeladatodnak, aminek gyümölcseként megterem az igazság, ami az egyedüli alapja az új Honalapításnak.

KI KELL-E VANDOROLNUNK?

Amióta az IRO nagy lendülettel feködt bele a DP-k tengerentuli telepítésébe, nagyon sok olvasónk fordult hozzánk tanácsért, hogy mit tegyen: kivándoroljon-e, vagy sem? Ebben a kérdésben egyetlen tanácsot adhatunk csak: vizsgálja meg mindenki egyéni körülményeit, de főleg a saját lelkét, s ennek alapján döntsön! A családosok, különösen ahol több gyermek is van, bizonyára jobban teszik, ha egy megfelelő országba kivándorolnak, feltéve, hogy itt képtelenek családjuk számára rendszeres ellátást biztosítani. A magánosok, vagy akiknek biztos kenyerük van, csak az itteninél jobb körülmények közé vándoroljanak ki. Vigyázzunk arra, hogy ne essünk bele a "kivándorlási lázba", ne akarjunk minden áron kivándorolni! Emellett csakis olyan országot válasszunk, ahol az éghajlat, a kereseti lehetőség és a szociális gondozás megfelelő. /Ilyenek elsősorban az angolszász országok: USA, Kanada, Ausztrália, Új Zéland/ Ne engedjük magunkat olyan országokra rábeszélni, ahol a európai ember a gyilkos forró klíma és a civilizáció hiánya miatt hamarosan tönkremegy. Semmi értelme sincs annak, hogy az itteni bizonytalanságból egy még nagyobb és veszélyesebb bizonytalanságba ugorjunk! A B-L-ben közölni fogunk kivándorolt olvasóinktól leveleket, amelyekből az ottani életkörülmények kitűnnek. Kisérjük tehát figyelemmel a B-L minden sorát, s ha szükségét érezzük, forduljunk tanácsért hozzá!

+++++

Folytatás a megelőző oldalról:A SZOVJET FEL...

A háborunál az orosz tervek szerint állítólag már aug.1-10 közt ki kellett volna törnie, de a közvetlenül megelőzően végrehajtott alapos légi felderítés megállapította, hogy a jugo hadsereg --az addigi jelentésekkel szemben-- meglepően erős. Így, állítólag, további erősítések beérkezéséig és a tervek bizonyos átalakításáig a háboru kirobbantásának időpontját kitolták. Sokan azon a nézeten vannak Nyugaton, hogy a Szovjet azért nem meri a döntő lépésre elhatározni magát, mert attól fél, hogy Jugoszláviában is egy "Finnországot" fog ki, vagyis, hogy a háboru nem tudja lerohanásszerűen befejezni, hanem az hosszú ideig fog eltarthatni. Ez azonban olyan mértékben blamálná a szovjet haderet, hogy a Ballus államok feltétlenül maguk is leszakadási manőverekbe fognának, s egyben a nemzetközi arénából is kiütné a Szovjetet. De a legfőbb akadály - a vörös Kína! Kinában október 10-én alakul meg a népi demokrácia. Ezzel Kína új, vörös kormánya felelőssé válik az ország további életéért. Másszóval: meg kell kezdenie az ipari, kereskedelmi és gazdasági élet felépítését, a közigazgatás megszervezését, stb. amiből töméntelen pénzre lesz szükség. Ezt a pénzt vagy a Szovjettől kapja, vagy a Nyugattól. De ha a Nyugatra szorul, akkor Mao-Tse-Tung-ből is - Tito válik. A Szovjet viszont ezidő szerint nem adhat komoly tőkétámogatást, mert magának sincs. Csak akkor gondolhatna tehát Kína finanszírozására és ezzel: megtartására, ha az USA-tól megkapná a 2 milliárdos kölcsönt. Miután pedig Kína --a most már agyonvédett Európánál-- százszor több lehetőséget ígér neki, a Balkánon sem mer háborút kockáztatni, nehogy ezzel a kölcsön-reményeket veszélyeztesse. A polgárháboru nem jelent kivezető utat, mert igen sokáig elhúzódna, kimenetele teljesen kétes volna, s végeredményben éppen olyan világháborus komplikációkhoz vezethetne, mint a nyílt támadás.

Kétségtelen, hogy az azóta kivégzett Laval francia miniszterelnök híressé vált mondása, amivel a München-i tárgyalások után hazatért, ma tiszszeresen igaz: "Könyökünkkel suroltuk a háborut!". A B-L eddigi elképzeléseit igazolták az események, s most már a legközelebbi heteken mulik, hogy a további fejlemények a Szovjet-külpolitiká leendő alakulását megmutassák. /n.r./

KNOTH BÁCSI.OKTÓBER 6!

Gyermekkorom réme volt Knoth Knoth bácsi. Pedig ena volt valami rettenetes ijesztő jelenség, hanem csak egy szegény, elhagyott öregember. A falu szélén lakott valami kis konyhában, s piszoktól feketélő ruhájában lábosokat járt foltozni a faluba.

Mint ahogy masutt is, anyám sem mulasztotta el soha, hogy a maradék ételleket oda ne adja az öregnek, mikor munkát tett-vett. Ilyenkor az öreg letette a szerszámait maga mellé. Nagyjából megtörölte a kezét, s elmaradhatatlan, örökmocskos kalapjával a fején leült a szerszámos ládjára enni. Clébe véve az ételcs edényt, maradék kenyérdarabokat kotort ki a zsebéből, s beleapritotta az ételbe. Mi, gyerekek borzongva nézik elhanyagolt ruházatát, borostás arcát, mocskos, reszkető kezét. Sehogysem értettük, miért aprítja bele a kenyeret az ételbe.

Borzongó félelmünket csak növelték szüleink figyelmeztető intései: "Légy jó fiam, mert te is erre a sorsra jutsz".

Hát igyekeztem is jó lenni, igyekeztem tanulni, nagyon félttem. Nem az öreg, jámbor Knoth bácsitól, hanem a benne megtestesülő "rossz sorsból"! Ha az iskolában a tanító bácsi dorgálólag emelte fel szavát, mindjárt az öreg Knoth bácsi jutott az eszembe s elpityeregve rebegtem: "Tanító bácsi kérem én jó voltam!"

Hosszu évek múltán a vörös tüzttől összeperzselve, Ausztriába jutottam ki. Meglett férfiületem komoly eredményei, s a közbiztonsági szolgálatban több mint egyévtizedes munkával megszolgált kenyeren vált a lángok martalékává. Új életet kezdtem, mint lakatos. Az új sors, a vegetatív élet, a semmiből kezdés nehézségei hamar megtörttek, átalakítottak. Csak egy gondolat volt körülöttem és bennem: a létért, a mindennapi fennmaradásért való küzdelem.

Nemsokára én is örömmel tettem le a szerszámokat, mikor a déli szünet következett. Elővettem pótkávés üvegemet, a darab margarinos kenyérral. Egyszer tehetősebb munkatársam hazai, főtt ebédjének megmaradt részét kínálta nekem. Elfogadtam. Sőt! Hogy a főtt étel kellemesebb ízű tovább maradjon a számban, valamelyik zsebemből kenyérmaradékokat szedtem elő, s apróra tördelve, beleapritottam az ételbe.

A számbhoz emelt első kanál valahogy féluton megakadt. Valami régi-régi gyermekkori emlék derengett fel bennem. Knoth bácsi, amint eszik... Végigpillantottam felszenemmel magamon. Ott ültem szerszámos ládám tetején, a műhelyajtó előtt. Körülöttem vajúvas és kalapács hevert. Munkaruhám olajmocskos, fekete... Fejemen ócska sapka. Állam borostás. Arcomat a felfreccsent gépszir beszennyezte. Hevenyészve megtörölt kezem remegve emeli fel a kenyérdarabokkal felhizlalt maradékot ajkaimhoz...

Végignéztem magamon az egyedüllet, a számkivetettség nyomorában, azután önkéntelenül is a kék ég felé futott fel a tekintetem. S halkan rebegték ajkaim a régi mondatot:

Tanító bácsi, kérem, én mindig jó voltam...! /N.I./

OLVASD ÉS TERJESZD A B-L-T MINDENUTTI A B-L A MAGYAR OTTHON ÜZENETE!

Száz eszandeje, hogy a tizez három aradi vértanu: Dessewly Kiss, Knézits, Lahner, Lázár, Leiningen-Westerburg, Nagy Sándor, Pölsenberg, Schweidl, Török, Vécsey, Aulich és Damjanichkötél általi halállal kivégeztetett. Ki tudná ma megszámlálni, hogy e vértanukor ma azóta mennyivel szaporodott? Mennyi vérünket hurcoltak bitófa alá, mert szerették és védtek hazájukat és a nyugati civilizációt? Most épp úgy, mint száz évvel ezelőtt: a leti önkény tiporja el a magyar szabadságot! A Haza legjobbait küldik bitófa alá, zárják börtönbe, s tizezreit kergetik hontalanságba. Bajtársak! Mi, kik idegen országokban világrészekben küzdünk a mindennapiért, gondolkunk ez alkalommal Aradra és emlékezzünk kegyelettel azokról, kik a magyar történelmi legdicsebb lapjaiért áldozták életüket! /B.J./

KÉNYSZERKÖLCSÖN A "DOLGOZÓK" ZSEBBÉRE MAGYARORSZÁGON - Újabb vallásüldözési hullá előtt - Szovjet-erkölcsök Magyarországon - Érdekes hírek -

100 MILLIÓ FORINT államkölcsönt bocsátott ki a kommunista-kormány az 5 éves terv kiadásainak részbeni fedezésére. Miután tőkések és bankok nem léteznek már Magyarországon, így a kölcsönt az államosított vállalatoknak és a dolgozóknak kell lejegyezni. Az állami vállalatok jegyzése azonban nem egyéb, mint az állami pénznek egyik zsebből a másikba való át-helyezése, így a kölcsön nagyobb részét a mu kásoknak és tisztviselőknek kell lejegyezniük. Természetesen önkéntesen. Sőt, lelkesedéssel. Ami --mármost a jegyzés-- nagyjából meg is történt. Egyszerűen kiadták a rendelkezést, hogy mindenkinek legalább egy havi fizetését, bérént/ kell lejegyezni, amit azután havonta /hetente/ vonnak le 10 hónapra át. Tekintettel arra, hogy az átlag munkás 400.- frt-ot keres egy hónapban az összes párt- és szakszervezeti levonások után, el lehet képzelni a "felszabadított" és "saját maguknak dolgozó" proletárok örömét az új "önkéntes" érvégés felett! Közben a forint értéke egyre zuhan. Zürichben, ahol még tavaly ilyenkor 17 svájci franc körül állt, ma már 6-7 sv. fr.-t adnak csak 100 forintért. A "proletáráiktatura" gazdasági csődje tehát kikérülhetetlenül közeleg.

A VALLÁSTANÍTÁS kötelező volta, mint tudjuk, az új "alkotmány" értelmében megszűnt. Ellenben aki akarja, kérheti gyermeke vallásitanításban való részesítését. A katolikus egyház erre a jogára figyelmeztette is hívő-seregét, mire Rákosi nagy beszédben "lelkiismereti terrorral" vádolta meg az egyházat, s kilátásba helyezte, hogy most már minden kimélet nélkül lecsapnak a lelkiismereti terrort gyakorló egyházra. Erre a nagy felháborodásra az adott okot, hogy a szülők több mint 80%-a --beleértve a munkásnegyedeket is!-- kérte a vallásoktatást! Viszont a protestáns szülőknek is majdnem hájszálra ekkora százaléka kérte ugyanezt, holott a protestáns egyházak erre nem is figyelmeztették nyilvánosan a szülőket. Rákosi érvei tehát nem egyebek a tehetetlen düh kitöréseinél, amiért nem sikerült a vallásosság alapjait megingatni az országban.

A SERDÜLŐK ERKÖLCSI ÉLETE a legnagyobb veszélyben forog az ismert szovjet-mintájú "gyermeknyaraltatások", "népi kollégiumok", s különböző egyéb intézmények bevezetésével. Az ezeken résztvevő alig serdült leánygyermeknek egy nagy része ugyanis áldozatul esik a bolsevik nemizüllesztésnek és nagyon sokan közülük terhesen, vagy nemzeti betegséggel térnek vissza szüleikhez. Ez a körülmény indította arra vörös proletárkormányt, hogy minden magyarországi kórházban azonnali hatállyal ingyenes és nyilvános nőgyógyászati és nemibeteg-gondozói rendeltetést nyisson, direkt az ifjúkorú beteg és terhes lányok gyógyítására és gondozására. Talán minden gázsága között ez a legmegbocsáthatatlanabb Rákosi-Roth és Révai-Lederer elvárásnak!

ELTÁVOLITJÁK a "rakciós" szobrokat Pesten. Így Erzsébet királynő Petőfi-téri szobra is a lomtárba kerül. --- Új kenyérárak léptek életbe Budapesten. A jegy-kenyér ára 1.- frt. a nem-jegyesé 1,66 frt. lesz. Magyarországon, a "felszabadulás" ötödik esztendejében kenyérjegy! --- Az "olcsóságra" jellemző adat: egy férfi szandál 104.- frt. Egy férfi vászonruha 288.- frt. --- Dacára a határra vezényelt Rákosi-brigád szorgos ellenőrzésének, a múlt hónapban a csornai örs 17 tagja, a hanságmajori örs 8 tagja, a várbalogi örs 13 tagja szökött át teljes fegyverzetével az osztrák határon. --- Az osztrák külkereskedelmi hivatal négy magasrangú tisztviselőjének csempész-botrányából tudjuk meg, hogy egy csempésztársaság 3 millió dollár értékű fémeket csempésztett a csatlósállamokba. A csempésztársaság a NIK /Nehéz Ipari Közp./ bécsi képviselőtén keresztül és a szovjet Dunarözhajózási Tság segítségével bonyolította le a jól jövedelmező üzletet.

MILYEN AZ ÉLET UJ-ZÉLANDBAN?

Egy kedves asszonyolvasónk küldte be hozzánk ezt a levéltöredéket Uj Zélandba kivándorolt barátjának le-
veléből. Örömmel közöljük:

"...Ide s tova már harmadik hónap-
ja élvezzük uj hazánk vendégszere-
tetét. Mi még mindig itt vagyunk a
táborban, de létszámunk már erősen
megfogyott. A családok még egy-
két hónapig itt maradnak és azután
mennek a berendezett otthonba. Min-
den család ugyanis egy kis házat kap
4 szoba, konyha, fürdőszobával. Most
szerelik be a villanyt és utána ke-
rül a sor a berendezés leszállítá-
sára. Általában mindenki meg vane-
légedve a munkakörével, környeze-
tével. Ugy rémlik, egy jobb, bol-
dogabb sorsnak nézünk elébe. Sem-
mire gondunk nincsen, igazán mond-
hatom, régen nem éltünk ilyen ké-
nyelmesen, békésen. Azt tapasztal-
tam, hogy az egyház hihetetlen nagy
segítségét nyújt mindenkinek és a
legszenélyibb ügyben is fel lehet
keresni a lelkészt, aki a tőle tel-
hetőt elköveti az ügy érdekében. A
templom kapcsán annyi ismerősre, be-
rátra tettem szert, hogy azóta nem
volt egy szombatunk és vasárnapunk
sem, amit itthon töltöttünk volna.
Ennyi jószándéku és barátságos em-
bert nem tudom, a föld melyik sar-
kán lehet találni. Az ország uj-
mintegy 100 éves és hihetetlen em-
berhiány van, hisz az egész népes-
ség annyi, mint Budapesté. Ennekel-
lenére minden megvan, amit a modern
élet megkövetel. Házat még villany-
tűzhely, villanymosógép és vasaló-
gép nélkül nem láttam, pedig csak
kisvárosban voltam eddig. A konyhák
és fürdőszobák olyanok, mint amit
az amerikai folyóiratok hirdetése-
iben lehetett irigyelnünk. Maga az
élet nagyon egyszerű, szombat-va-
sárnap megáll minden, még mozi sincs,
az egyesületbejárás és a sport ad-
ja meg kinek-kinek a maga szórako-
zását. Nyugodtan írhatom, hogyha i-
dejöhettek, az főnyeremény..."

ÉS MILYEN AUSZTRÁLIÁBAN?

A.P. cső-bajtársunk leveléből i-
dézzük az alábbi, érdekes részle-
teket.

"...33 napig tartott az utam a-
zen a szörnyű hajón. Melbourne-
n szálltunk ki és vonaton jöttünk
vagy 300 km-t egy felvevőtáborba.
Itt az elszállásolásunk kicsit
gyenge volt, de az étkezés kb. 8
10.000 kalóriát tett ki naponta.
Vadásztunk is sokat, s a nyulak-
ból magyar módra készítettünk nyul-
paprikást. Kedélyesen éltünk, míg
lassan mindnyájan munkába mentünk.
Én most egy hatalmas tűzértáborban
vagyok, ágyukat szerlek, tiszto-
gatók. Munkám nem nehéz, a többié
talán még könnyebb is. Egy hétre
csaknem 7 fontot keresek, kosztom
még az eddiginél is sokkal jobb /le-
írni nem is lehet/, a bánásmód pe-
dig annyira jóindulatu, udvarias és
előzékeny, hogy ilyet még seholsem
tapasztaltam. Mindenki őszintén a-
kar segíteni rajtunk. A lakosság
is rendkívül jóindulatu és becsu-
lates. A magyarok közt szokatlan-
ul szép összetartás van, ha pe-
dig néha csendőrök is találkoznak,
se vége se hossza a beszélgetés-
nek. Nincs protekció, így a magya-
rok Istenáldotta tehetsége kellő-
képen érvényesül. Kivalunk a töb-
biek közül és az ausztrálok kellő-
képen értékelnek is. Magyarjaink
már az első hónapban annyi mindent
vásároltak össze, hogy az nem kö-
zönséges. Ruhákon kívül kerékpárt,
motorkerékpárt, rádiót, stb. Remé-
lem, hogy a csendőrség tagjai a
bajtársi körökben méltóképpen á-
polják az összetartozás érzését. Ké-
rem a Bajtársakat, ne hagyják ezt
elaludni!" ----- A Szerkesztőség
hálással köszöni mindkét tudósítást.
Minden magyar testvérünknek továb-
bi jószerencsét és Isten áldását
kérjük. Soha se feledkezzenek meg
arról, hogy mi innen, az öreg Eu-
rópából aggódó szeretettel kísérjük
életüket és - visszavárjuk őket!

+++++

TENGERENTULI MAGYAROK! OLVASSÁTK ÉS TERJESSZÉTEK A BAJTÁRSI-LEVELET
MINDEN MAGYAR KÖZÖTT! EZ A TI LEGMELEGEBB KAPCSOLATOTOK A RÉGI HAZA-
VAL, A RÉGI BARÁTOKKAL, ISMERŐSÖKKEL! SZERBIZZETEK MINEL TÖBB OLVASÓT,
HOGY MINEL NAGYOBB ÉS ÉRTEKESEBB UJSÁGOT KÜLDHESSEK NEKTEK! -----

EGY MAGYAR ANYA HOZZÁSZÓLÁSA

"VIGYÁZZUNK GYERMEKEINK MAGYARSÁGÁRA" C. CIKKÜNKHÖZ

Kedves Szerkesztőség!

Nagy örömmel és meglepéssel olvastam a Bajtársialevél legutóbbi számának azt a cikkét, amelyet egy Cecilia nevű kedves asszonytestvérünk írt a magyar gyermekek magyarságának megőrzéséről. Tiszta szíveimből köszönöm neki ezt a szép cikket és köszönöm a Szerkesztőségnek, hogy megnyitotta lapját az ilyen kérdések tárgyalása előtt is. Végre van egy tekintélyes és mindenki által nagyrabecsült, politizálástól távol álló ujságunk, amelyik ezekkel a kérdésekkel foglalkozik és helyet ad a magyar asszonyok számára is. Most egy kis élménnyel szeretnék az említett cikk igazságához hozzájárulni. Nemrég utazott ki Ausztráliába egy kedves, szerető barátnóm, urával együtt. Gyermeke már tizenöt éve kint él. Anyai szíve repesett az örömtől, hogy újra láthatja egyetlen fiát, de szomorú is volt az én kedves Magdalénám... Milyen is lesz, hogyan is fogadja és tud-e még magyarul egyetlen gyermeke? Azt mondta nekem, nagyon fog fájni, ha a megérkezéskor nem "kezét csókolom Édesanyám!"-mal hanem "how do you do"-val fogja köszönteni. De azután me fogadta, hogy ha így lenne is, majd ő meg tanítja újból a magyar szóra, megtanítja szeretni a mi édes szülő hazánkat, Magyarországot és magával fogja hozni "haza", mihelyt a vörös bitorklóktól felszabadul országunk. Erről a kis jelenetről jutott eszembe, hogy mindnyájunknak ilyeneknek kell lennünk, magyar anyáknak. Tele szeretettel és féltéssel kell átültetni és fejleszteni kicsinyeinkben a magyar szó és a magyar szokások szeretetét, hogy minél több kis magyar jöjjön majd büszkén, magyar szóval ajkán, magyar érzésekkel szívében vissza hozzánk, Hazánkba! Magdalénám, kedves, Neked pedig azt üzenem, hogy a jó Isten segítsen szép és nemes úrvendben és lássunk viszont mielőbb - gyermekeddel együtt! /-y. -őné/

+++++

ASSZONYOK, LÁNYOK! A TI SZERETETETEKRE VAN SZÜKSÉGE MINDEN IDEGENBE SZÁLLT VERÜNKNEK! OLVASSÁTOK ÉS TERJESSZÉTEK A BAJTÁRSI LEVELET, HOGY MIHAY TOBB MAGYAR SZÓT ÉS HAZAI GONDOLATOT KÜLDHESSÜNK VELE A TENGERENTÚIRA!

Soron kívül, legnagyobb sajnálatunkra, nem tudunk válaszolni levelekre, így türelmet kérünk Bajtársainktól!

Ezúton köszönjük és egyben nyugtázzuk az Ön által küldött hozzájárulást!

C I L I K E C S E V E G:

Pá, Amáliám, hallotta? Ja, persze, nem is tudja miről van szó? Hát arról, hogy miképpen hajtják végre a Szovjetben és másutt is az öt éves tervet és mi a propaganda és mi a valóság?

SZTALIN: Tegnap olvastam a Pravdában, hogy rohamunkával három hét alatt egy 12 emeletes palota épült a Puskin-téren és két hónap alatt olyan park létesült hatalmas, lombos fákkal, mintha már ötven éves volna. Kiváncsi lettem és autóval kimentem megnézni, de nem találtam ott semmit. Hogy lehet ez, Molotov elvtárs?

MOLOTOV: Ugy, Sztalin elvtárs, hogy olvasd csak a Pravdát és ne menj sehova...!

Pá, Amáliám, most rohannom kell, mert odaég a rántásom!

ATTILA CSONTVÁZA EGY PESTI MUZEUMBAN! Egy pesti muzeumba beszállították Attila királyunk állítólagos csontvázát. A muzeum tudósai azonnal beható vizsgálat alá vették. Re másnap már megjelent a rendőrség és elvitte a csontvázat. Egy hét múlva ismét visszahozták és kijelentették az igazgatónak, hogy a csontok tényleg Attilaé. Az ámuló igazgató kérdésére, hogy állapították meg lakonikusan felelték: "Bevallotta..."

A SZERKESZTŐSÉG ÜZEN:

FIGYELEM BAJTÁRSAK! Kérjük, hogy minden lapváltozást azonnal közöljenek velünk, hogy a B-L küldésében fennakadás és felesleges postaköltség ne legyen! Kivándorló olvasóinkat kérjük, hogy új címüket, odaérkezésük után, légi postával azonnal közöljék!

ÚJ OLVASÓINK száma egyre nő és pedig a nem-csendőrök körében is! Szeretettel köszöntjük őket és kérjük, ha meg vannak elégedve Levelünkkel, szerezzenek barátaik körében újabb előfizetőket részünkre, hogy minél nagyobb és értékesebb tartalommal jelenhessünk meg!

KIVÁNDOROLNI SZÁNDÉKOZÓK figyelmébe ajánljuk Levelünk kiadásában megjelent kitűnő Angol-Magyar és Magyar-Angol szótárt! Kb. 5-5.000 törzsszót tartalmaz, a mindennapi életben leggyakrabban előforduló szavak köréből válogatva. Kiejtéssel, rövid nyelvtannal. Ára 18 - 18.- Sch. Megrendelhető címünkön, a pénz előzetes beküldésével, vagy utánvétellel /ez esetben a postaköltséget felszámítjuk!/. Kivándorlóknak életfontosságú!

H.F. Aich. Küldött összeget mindháromjuknak köszönjük. Kérdéses fogadalmat nem mi adtuk ki. A B-L-et azoknak is megküldjük, akik pillanatnyilag nem tudnak rá előfizetni, remélve, hogy mihelyt megfelelő helyzetbe kerülnek, beküldik a hozzájárulást, ami nincs fix összegben megállapítva. Mindenki annyit küld, amennyit a nemes célra nélkülözni tud. A befizetéseket a B-L-ben nyugtázzuk. Üdvözlét Mindnyájuknak!

V.M. Ausztrália. Részletes beszámolóját kitűnőnek tartjuk, legközelebb közlünk belőle. B-L-et új címére megindítottuk. A jó Isten áldását kérjük új életére! Ne feledkezzék meg arról, hogy minél több olvasót szerezzon a B-L-nek, mert ezzel teszi a legnagyobb szolgálatot régi Hazájának és magyar fajtájának! Sok sikert és szerencsét!

TÖBBEKNEK! Angliából többen érdeklődtek nálunk Ujvári János felől, aki csó-rotom-nek és cinkotai öpk-nek adja ki magát. Üzenjük, hogy nevezett sohasem volt csendőr, s saját felesége levele szerint Cinkotán hentes és mészáros volt. Tartózkodjanak tőle!

Örülök, hogy a németországi bajtársak is IGY IRNAK BAJTÁRSAINK! olvashatják már kitűnően szerkesztett lapunkat. Lapunk a civil magyarok közt is nagy közszeretettel örvend. Külön dicséri mindenki kiváló politikai részt, a többi rész is kiváló. Lapunk hála Istennek meggyőzője, úgy hogy csak boldogság tölti el szívemet, mikor a B-L-et látom és már alig várjuk a lap érkezését." R.K. Braunau. /Hálásan köszönjük az elismerést, erőt merítünk belőle! Kérjük a civil érdeklődők címeit közölni, hogy részükre is megindíthassuk Levelünket! Üdvözlét!/
 "A B-L szépen fejlődik, állandó nőemelkedés van benne, másoktól is sokat hallottam. Az itteni bajtársak csak most olvassák először, majd jönnek hozzám, mint mondották, hogy ők is belekapcsolódnak és megértik, hogy hozzájárulásukat egy utalványon küldjem be." K.Gy. Ausztria. /Eszintén örülünk elismerésének és kérjük további támogatását! Udvt!/
 "A B-L-et szeretettel olvasom, mert reményt nyújt helyzetünk elviselésére. Bajtársi szeretettel üdvözlöm a szerkesztőséget." H.L. Franciaország. /Köszönjük és szeretettel viszonzzuk üdvözlését!/
 MANUSKRIP T - KÉZIRAT! - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! - ADRESSE - CIMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, G R A Z, Geidorfgürtel 49. Ung. Barake, AUSTRIA
 ABSENDER: Ungarische Kameradschaft, Graz, Geidorfgürtel 49.
 DRUCKSACHE
 An Herrn.
 Dr. Rektor Béla
 Salzburg.
 Aigen-Aigener Str69.
 5
 OSTERREICH